

Guild Starfire 1 Bass

Radicaler klas sieker

Je moet het maar durven: een vrij radicale wijziging aanbrengen aan een model dat je al jaren bouwt en toch inmiddels wel als 'classic' kan worden gezien. Dat pakt lang niet altijd goed uit en wordt door puristen soms zelfs als blasfemie gezien. Guild doet het toch met de Starfire, maar gokken ze goed?

Muzikanten zijn vrij conservatief en zitten niet altijd te wachten op vernieuwing. Denk bijvoorbeeld aan de robotstemmechanieken van Gibson van een paar jaar geleden, of het 'boner' ontwerp van de Jazz Bass uit de jaren negentig dat nooit écht is aangeslagen. Guild doet het toch: de Darkstar/BiSonic elementen die al sinds jaar en dag op de Starfire

zitten hebben plaatsgemaakt voor een enkelspoels-element dat enorm op het Precision-element lijkt. Is dit een geslaagde metamorfose die de competitie aan kan met de bekende Epiphone Jack Casady of blijkt het een halfbakken experiment waar niemand over vijf jaar naar omkijkt?

Wat Guild altijd goed voor elkaar heeft, zeker bij de halfholle modellen, is de uitstraling. Zodra je de

Starfire ziet valt je het ontzettende sixties uiterlijk op, met z'n chroom-accenten, klassieke vorm en schitterende dieprode kleur. Alleen om die looks zou ik deze bas al meenemen naar ieder optreden, want wie wil er nou niet met zo'n schitterend ding op het podium staan? De Starfire straalt zoveel 'vintage' uit dat ik bijna zou geloven dat het een origineel exemplaar uit vervlogen tijden is of een of ander

obsuur prototype waar niemand ooit van gehoord heeft. In een tijd waarin je veel bands met oude/retro instrumenten op het podium ziet staan lijkt me dat een uitstekende eigenschap. Voeg daar de foutloze afwerking en de hardware die van prima kwaliteit is aan toe en je hebt een goeie eerste indruk van wat dit voor bas is.

grove, donkere en ietwat ongedefinieerde van een halfholle bas, maar door de elementplaatsing is hij echt een stuk helderder en doet hij me zelfs behoorlijk aan mijn eigen Precisions denken. De Starfire zegt eerder 'ronk' dan 'foemp' en zeker met de D'Addario roundwound snaren die standaard op deze bas zitten denk je, als je niet goed oplet, bijna dat je op een shortscale Precision aan het spelen bent. Is dat erg? Ja en nee; het hangt er vanaf wat je verwacht.

Overigens zit er nog een verstopt dingetje dat je niet meteen opmerkt: de volumepotmeter kun je uittrekken voor wat Guild een meer 'vintage' klank noemt. Eerlijkheid gebiedt te zeggen dat dat het geluid niet per se beter maakt: er valt wat laag weg, je hebt iets minder definitie en dat is het eigenlijk wel.

De meeste bassisten pakken een (semi-)hollowbody voor een klank met weinig sustain, veel bodem en weinig definitie. Denk bijvoorbeeld aan de laatste plaat van Wilco: dat is grotendeels een oude Guild. Dat doet deze Starfire niet zo goed, al zou ik hem wel eens willen horen met flatwounds. Wat je met deze wél heel erg goed kan is je volledige stonerrockcollectie doorspitten en meespelen; met een klein beetje overdrive erop krijg je een klank die niet misstaat op de beste platen van Jack White, Queens of the Stone Age en Wolfmother: ruig, lekker gedefinieerd maar niet té, grommend en ronkend. Het hardere werk, dáár lijkt deze nieuwste telg in de Starfire-familie voor bedoeld.

Verwachtingen

Wat verwachtingen niet met je kunnen doen als je een bas voor het eerst gaat testen. Waar je bij een bas met dit uiterlijk misschien verwacht dat je jaren-zestig-bloesje uit de kast moet trekken, blijkt later dat je je haar moet laten groeien, broeken met uitlopende pijpen moet gaan kopen en vooral je Ampeg vol open moet trekken. Deze Guild is om hard op te spelen, om je plectrums harder te laten slijten dan je goedkope paar sokken op een kiezelpaadje, om je burens te laten bellen of het niet iets zachter kan.

Waar je helemaal steil van achterover slaat is de prijs: ik verwachtte een bedrag van rond de 1000 euro voor een bas van deze kwaliteit en afwerking, die zoals gezegd echt vlékkeloos is. Maar je kunt een paar honderd euro in je zak houden als je deze Guild aanschaft. Je hebt nog wel een beetje extra

De Starfire is al zolang hij bestaat - en dat is al sinds midden jaren zestig - een shortscale-model. Het gekke is dat dat dus niets nieuws is - de allereerste elektrische basgitaar ooit was ten slotte ook een shortscale - maar dat je de laatste paar jaar weer steeds meer instrumenten op de markt ziet verschijnen met een korte mensuur, en dat dat hipper aan het worden is: meer en meer bassisten pakken Mustangs, Sereks en Höfners en dus ook deze Starfire doet mee op dat terrein. Door de manier waarop de hals in de body zit én omdat dit exemplaar uitstekend afgesteld uit de doos komt speelt hij waanzinnig lekker. Hij ligt comfortabel op je schoot en voor je het weet zit je, zelfs nog voordat je hem hebt ingeprikt, een uurtje heerlijk te pingelen op de bank. Of het de bedoeling is geweest of niet, dit ding is gemaakt voor speelcomfort.

Precision-killer?

Behalve het klassiek ogende uiterlijk en een andere brug is er maar één noviteitje aan dit model Starfire: het Precision-achtige splitcoilelement met de glimmende verchromde behuizing. De meeste mensen zullen bij een holle bas een soort 'foemp'-geluid verwachten, zoals je dat kent van bijvoorbeeld de Gibson EB-2 en de oude Starfire met de Darkstar bij de hals. Deze bas is echt anders. Hij heeft wel het

nodig, want het is blijkbaar niet nodig om een passende gigbag bij de Starfire te leveren. Hij past niet in een gewone bastas dus je zult echt even moeten zoeken naar een passend exemplaar. ●

Guild Starfire 1 Bass

- Kleur: Cherry
- Lak: polyester
- Body: halfhol, mahonie
- Hals: mahonie, gelijmd
- Toets: Indiaas palissander
- Frets: 21, smal, hoog
- Element: BC-1-BiCoil
- Regelaars: volume, toon
- Elektronica: passief, push/pull voor vintage-stand
- Stemmechanieken: Guild vintage
- Brug: tune-o-matic met harpstaartstuk
- Mensuur: 30,75 inch
- Breedte bij topkam: 38 mm
- Land van herkomst: Indonesië
- Linkshandig: ja
- Extra's: koffer apart verkrijgbaar
- Richtprijs: € 649,-
- guildguitars.com * gitaarbizz.nl